

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Epist. I. Iac. Sadoletvs S.R.E. Cardinal. Alberto Pighio Campensi, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

& elegans, magnopere me delectavit: nihil enim video
 in liberis in eo, quod ad mundiciem Latinae linguae, o-
 mneque in ea lepores & venustates pertineat, quas apud nos
 prope tam intermissas, & quasi obsolescentes, tu homo non in
 Latinas, tam diligenter consecratis & exprimis, vt aut muta-
 tu horum locorumque conditio, aut Latium hinc ad vos vi-
 dentur esse translatum. Sed vt caetera in tuo carmine digna ap-
 probatione, sic illud maxime laudandum extollendumque est,
 quod vix atque incorrupta religionis patrocinium praestas: que
 prope in hoc tempore calamitosa, oppugnata vndique, atque ve-
 nana quoque patior habere à quibus & legitime & fortiter defen-
 ditur: hoc magis ipsa suorum defensorum & nomen & memori-
 am tuam debet: & cum illis praemia apud Deum immortalia pa-
 rati sunt, dumanos quoque honores impartire. Quorum quidem
 in numero te egregias tenere partes, praecleara illa Christiana pa-
 trona, quam carmine tuo tam accuratè illustras, vel in primis
 habes. Sed haec haec hactenus. Ego & benivolentiam erga me tuam
 magis facio, & meam tibi non minorem polliceor: tibi que hoc
 spectatum esse volo, me in omnibus officiis, quae fidelis amici
 cooperari, nec studio, nec voluntate tibi vnquam defuturum.
 Vale. Campen. V. Non. Maij. M.D.XL.

IACOBI SADOLETI S. R. E.
CARDINALIS, EPISTOLA-
rum Lib. XVI. Epist. I.

MC. SADOLETVS S. R. E. CARDINAL.
Alberto Pighio Campensi, S. P. D.

Vos libros de Hierarchia ecclesiastica principatu
 cum legerem, plurimaeque in illis inuenirem, quae
 tua cura & diligentia in lucem è tenebris, quasi vetu-
 statis prolata sunt: scateretque ibidem omnia optimis &
 auctoritatibus cernerem: equidem ingenium, & do-
 ctissimum, & notitiam tuam rerum antiquarum sum admira-
 tu. Probatam autem & religionem illa mihi res etiam in te o-
 scendit, quod vidi & cognoui, te opimo animo & consilio addu-
 ctum, quo Christianae Reipublicae tot malis detrimentisque affe-
 ctis, operam pro tua parte ferres, tantum negotii & laboris susce-
 pisse. Quae res, & mea simul propensa in doctos prolesque homi-
 nes voluntas, effecit, vt has ad te instituerè dare literas, quibus ti-
 mundicatem, cum mihi vehementer tua scripta probentur, pie-
 tatem tamen; & voluntatem tuam, multo etiam magis pro-
 barij.

bari. Itaque quod solet sequi necessarium, ut cum de quoquam bene existimamus, illum etiam diligamus: scito, me tantum susceptis benevolentia erga te, ut si quid exiterit, quod tibi ex me non modum aut honorificum possit accidere, neminem qui meretur in amore & studio tibi gratificandi sis habiturus. Ego Romam non eram cum has scribebam literas: sed in ecclesia mea Carpentorachi, quod Nicæa veneram, ut ex longo & difficili morbo presertim prope valetudinem recrearem: quibus in locis hys me occupavit. Nunc in Italiam & ad Urbem cogitabam: quod cum in paucis mensibus, ut spero, pervenero, (si mihi id Dei benignitate saluo facere liceverit) ita memoriam tui, & meritum tuorum apud summum Pontificem Collegasque meos sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinales excitabo, & calefaciam: ut & ipsi, & ceteri omnes intelligant, doctis & excellentibus viris, quanquam alienigenis & absentibus, magnos tamen fautores in urbe Roma non desunt. Nec tamen prætermittam, quin interea dem ad Pontificem Maximam literas, debitumque imperium tibi & virtuti tue apud illum testimonium: quod hoc triduo omnino sum facturus. Sed quod ad priuatas meas cogitationes attinet: scito Alberte doctissime, me ex tuis libris in maximas angustias & sollicitudines animi constitutum esse. Versabar enim in eisdem planè studiis, & in eodem argumento elaborabam: iamque confeceram bonam partem habitationis meæ, cum tui ecce libri mihi inopinanti aduenerunt. Nunc quo me vertam nescio: si pergo atque infuso, videbor omnia abs te esse mutuatus. quid enim tu cuiquam reliquisti, quod is tanquam nouum aut inexpectatum possit dicere? Si desino, durum erit frustra à me susceptos fuisse tot labores. Quid igitur agam? quid opinor id, quod veteres etiam philosophi & iurisperiti faciebant, eisdem de rebus, alio modo. In quo hauriam de fontibus quoque tuis: nec me tantum scriptorum tuorum excellentia deterrebit (quanquam deterret illa quidè, & ut quiescam suadet) quantum adiuuabit copia: quæ facit, ut maiore etiam animo quam antea, & minore meo cum labore, confidam, fontem me curricula mei, in quod ingressus sum, bene & celeriter esse confecturum. Vale, & nos tui amantissimos dilige. Carpentorachi, III. Calend. Martij, M.D. XXXIX.

II.

IACOB. SADOLET. S. R. E. CARDIN. LAZARO BONAMICO S. P. D.

ADVENTVS ad nos Florebello nostri, cum mihi per famularem voluptati fuit: tum eò etiam gratior, & iucundior, quod & tuas is mihi attulit literas, & percontationibus meis quas hodie